

Αγαπητέ Κώστα ,

Αισθάνομαι το χρέος ως πρόεδρος της Κοινότητας Νυμφασίας την οποία υπηρέτησες με ζήλο και αυταπάρνηση πολλά χρόνια , αλλά και την ευρύτερη περιοχή της Γορτυνίας ως πρόεδρος και Δήμαρχος Βυτίνας και ως εκπρόσωπος του Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων , Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Γορτυνίας κ.τ.λ. να πω : ότι ήσουν ένας ανιδιοτελής ηγέτης με όραμα και σχέδιο.

Όνειρό σου να δεις τον τόπο που γεννήθηκες σε καλύτερη μοίρα , τους συμπατριώτες σου και ιδιαίτερα τους νέους να προοδεύουν σε όλους τους τομείς , ιδίως στην πρωτογενή παραγωγή .

Υπερασπίστηκες τους αδυνάτους , τους αδικημένους και τους μη έχοντες , θυσιάσες την προσωπική σου ζωή για το καλό του συνόλου .

Στην τοπική αυτοδιοίκηση απόκτησες πολλούς φίλους , αλλά αρκετοί σε αντιπάθησαν γιατί έβγαζες τα άπλυτα στη λάκκα . Λίγο πριν κλείσεις τα μάτια με ρωτούσες με αγωνία για τα τεκταινόμενα στο Δήμο Γορτυνίας .

Το τελευταίο διάστημα εγκατέλειψαν οι σωματικές σου δυνάμεις με αποτέλεσμα να βρεθείς στο κρεβάτι του πόνου . Όμως , Κώστα δεν έμεινες μόνος , που το συνήθιζες είχες την βοήθεια και την συμπαράσταση των αδερφιών σου , δεν σε άφησαν ούτε ένα λεπτό , τους αξίζουν ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ μας απέδειξαν τι σημαίνει αδελφοσύνη .

Δικαιώθηκες Κώστα , ο δικός μας άνθρωπος , ο ΚΩΚΟΣ πήγε σε άλλο προορισμό , μας άφησε παρακαταθήκη το έργο του .

Ευχαριστούμε πολύ, ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ

Τέλος θα σας διαβάσω στίχους αφιερωμένους στον Κώστα από
το στενό του φίλο και συνεργάτη Σπήλιο Σιέττο ,
συμπεριλαμβάνεται στο βιβλίο του Δασκαλοτράγουδα σελίδα
27

ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΚΟΥΝΤΑΝΗ

Θα τον λέω Λεωνίδα

Που άλλον ήρωα δεν είδα

Σαν τον Κώστα τον Κουντάνη

Με τρίακόσιους να τα βάνει

Λεωνίδα , Λεωνίδα

Δίχως ξίφος και ασπίδα

Με μία φλόγα όμως στο βλέμμα

Σαν ζεστό πατρίδας αίμα

Αχ του έπους ακριβέ

Πες μας το «Μολών λαβέ »

Με Λακωνικό το θάρρος

Ν' αψηφάμε αν θάρθει χάρος